

Київ (1965)

Вінграновський Микола Степанович

На срібнім березі Дніпра
Слов'янства золота столице,
Світанку мови і добра,
Вікно у світ стооке і столице,

Всі сто століть у скрути і жалі
Під небозвіддям згроженої днини
Ти водиш серцем нашим мужні кораблі
З вітрилами на щоглі України.

Духовна міро нації Дніпра,
Високий воїне з мозольними руками,
Та смерть стара, неправда та стара,
Що тихомудро жерла нас віками, —

Проклята, прОклята, погібла — не гребе!
Ми більш не покручі, не блазні, не лакузи.
І вільний дух, і вільних дум союзи
Сьогодні наш заколомили герб.

1965

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/kyiv